

Izhaja

vsak četrtek z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankirajo in pošiljajo uredništvu lista „Mir“ v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osebni pogovor od 11. do 12. ure predpoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

Nefrankovani dopisi se ne sprejmejo.

MIR

Glasilno koroških Slovencev

Velja

za Avstro-Ogrsko . . . K 6.—
» Nemčijo . . . » 7.50
» ostalo inozemstvo . . » 9.—
za celo leto.

Naročnina naj se plačuje vnaprej. Posamezna številka velja 16 h.

Za oglasila se plačuje po 10 h, med besedilom po 20 h za 1 cm² vsakokrat; minimum 24 cm². — Za poslano se plačuje po 15 h, za parte, zahvale in izjave ter za oglase med besedilom po 20 h za 1 cm². — Za male oglase se plačuje po 4 h, debelo tiskano 6 h za besedo vsakokrat; minimum 40 h. Za izvestilo pri upravnistvu 40 h posebej. Vprašanjem je za odgovor priložiti znamko.

Denar naj se pošilja na naslov: Upravištvu lista „Mir“ v Celovec, Vetrinjsko obmestje št. 26. Poštnohranilnični račun št. 96.232.

Leto XXXVII.

Celovec, 28. junija 1918.

Pl. Seidler na polpoti.

Dunaj, 23. junija. V nedeljo dopoldne vršči se ministrski svet je sklenil, da odstopi celokupno ministrstvo.

Cesar je nato odgovoril z lastnoročnim pismom, da hoče poprej vse možnosti preiskati, kako bi se dale javne zadeve po parlamentu zagotoviti in si zato pridrži odločitev ter začasno poverja Seidlerja z nadaljnim vodstvom poslov.

Po cesarjevih besedah je usoda Seidlerjevega kabineta zapečaten. Pl. Seidler nikdar ne bo dobil v zbornici večine. Tudi Poljaki so se izrekli zoper njega in jim to po nerodnem pismu dr. Waldnerja ni bilo težko storiti. Dr. Waldner je pozval namreč Poljake, da gredo zopet z vladno večino v boj proti Čehom in Jugoslovanom. Nemci že dolgo niso imeli spretnega voditelja, pa tako nerodnega taktika, kakršnega se je tu izkazal dr. Waldner, bi tudi v politični zgodovini Nemcev zaman iskali.

Za nas ni vprašanja: Ali gre Seidler, ali državni zbor? Ustavno pravico imamo do državnega zbora; in če kak ministrski predsednik dela narodom krivice, da hočejo potem njegovo vladno zastopniki narodov strmoglaviti in vsled tega ministrski predsednik ne dobi záse večine v zbornici, potem je po vseh navadah in pravilih ustavnega življenja po celem svetu samo eno mogoče: Vlada, ki nima večine za seboj, ki ne uživa zaupanja, naj gre! In Seidler bo šel! Na pol poti je že prišel.

Seidler je vladal pravzaprav proti državi! Napovedal je po zahtevi Nemcev boj Slovanom, narodom, ki tvorijo dve tretjini avstrijskega prebivalstva. Delal je čisto po nemškem receptu; toda nemški njegov vladni sistem je samega sebe ubil, dokazal, da je vsako tako pritiskanje Slovanov ob zid nevzdržno; vsakega državnika, ki bi sledil njegovim potom, bo zadela ista usoda kakor Seidlerja.

Nemci se bodo že še morali privaditi misli, da večnih krivic in preganjanj večina avstrijskega prebivalstva ne bo nikdar radevolje prenašala in

da bo vsako nasilstvo povzročilo še hujši odpor zatiranih narodov.

Nemci imajo danes polna usta besed „veleizdajalstvo“, „veleizdajalci“ in podobno za tiste, ki odklanjajo nemško varuštvo in trkajo na vrata pravice. Dejansko pa je njihova politika veleizdajalska iz dveh ozirov: 1. Politika vseh nemških strank je prozorno vsenemška (pangermanska); 2. kdor hoče s silo in nasilstvom uveljaviti nemške zahteve v Avstriji, ta dela na njen pogin, ker mora vedeti, da nemških „belangov“ Slovani v Avstriji nikdar ne bomo sprejeli! To more storiti le kak suženjski narod ali zaslužjen del naroda kakor je naša nemškutarija; narod pa, ki hrepeni po svobodi, po pravicah na političnem, gospodarskem in kulturnem polju, se bo suženjskega jarma vedno znal ostresti. Država, katere vlade bi dosledno vladale proti večini prebivalstva, bi se ne mogla dolgo obdržati!

Za Seidlerjem se ne bo nihče jokal, tudi tisti ne, ki so ga na napačno pot zavedli. Prvi bodo v svoji nevhvaležnosti padli po njem, ko bo politično mrtev, ravno tisti, ki so se na raznih hujskajočih Volkstagih zanj in za njegovo politiko najbolj ogrevali!

Dragi bratje Jugoslovani!

Na jubilejne slavnosti češkega „Narodnega gledališča“ ste poslali v zlato slovansko Prago toliko svojih najboljših sinov, kolikor jih naša stara prestolica že dolgo ni imela priliko pozdraviti v svoji sredi. Proslavili ste z nami naš narodni praznik, prisrčno in bratovsko in v teh zgodovinskih dneh smo se zopet združili v sveti prisegi med seboj tako tesno in nerazdružljivo, da bo ta dogodek ostal na večne čase vklesan v kamenite anale našega češko-slovanskega naroda. Vaši zastopniki so prinesli s seboj v matičko Prago nešteto srčnih in navdušenih pozdravov od vseh strani Vaše prostrane domovine, in ti pozdravi so našli v naših čeških srcih bratovski odmev; Vaši časopisi so prinesli ob tej priliki toliko krasnih

in temeljitih člankov, da smo čutili, da v teh slavnostnih dneh bije z nami tisoče in tisoče bratskih src Vašega naroda. Ni nam mogoče zahvaliti se vsakemu izmed Vas, ki ste dospeli med nas na naše slavlje, in vsem Vam, ki ste se nas doma spominjali in naših skupnih slavnostnih dni. Pozdravljamo Vas v Vaši lepi domovini, se Vam toplo zahvaljujemo za vse, kar nas je tako tesno združilo v teh nepozabljivih dneh: za Vašo bratovsko ljubezen, za vse izraze Vašega zaupanja do nas, za Vaše pozdrave in govore, za obljubljene prisege, da je naš boj Vaš boj in da hočemo zvesto, trdno in nerazdružljivo stati v tem boju za čast in svobodo naše lepe domovine in da hočemo sčasoma popolnoma premagati vse zapreke, ki so nas delile v škodo nam in tujcem na korist. Verujemo, dragi bratje, trdno v Vašo prisego, ki ste nam jo prisegli: zato smo prepričani, da premoremo skupno vse ovire, ki nam jih naš skupni nasprotnik stavi na našo pot navzgor. Danes vemo mi in Vi, in globoko verujemo, da naš čas ni več oddaljen in čim bolj gotovo dosežemo svoj cilj.

Praga, 10. junija 1918.

Češka zveza v parlamentu. Češki narodni svet. Slavnostni odbor za proslavo „Narodnega gledališča“ 1868—1918.

Politični pregled.

Vladna kriza.

Cesar se je mudil na Goriškem in v Furlaniji. Nemci so pričakovali, da bo po svoji povrnitvi sprejel odstop Seidlerjevega kabineta, da pa bo poveril Seidlerju sestavo nove vlade. V tem oziru so se zmotili in so bili silno razočarani. Seidler je nemogoč. Saj so celo v ministrskem svetu proti načinu njegovega vladanja ostro nastopili poljedelski minister grof Silva-Tarouca, finančni minister baron Wimmer, železniški minister Bahans, minister za javna dela Homann in trgovinski minister baron Wieser. Če je vlada sama needina, kako naj bi se Seidler mogel držati?

Podlistek.

Na Prihavi.

Kdor ni bil nikdar med našim narodom v krasnih južnoštajerskih gorinah, si ne more napraviti prave podobe o mičnosti dotičnih krajev in o prikupnosti tamošnjega ljudstva.

Čvrst in krepak rod prepeva ondi o vrlinah naše zemlje, o ljubezni do domače grude in slovenske žene, hvali v pesmih tudi dobroto božje kapljice, ki preganja vsakdanje skrbi in odpira vrata v vitežki gostoljubnosti na stežaj vsakomur, ki hoče поблиže spoznati njegovo življenje v bajni domovini. In ta gostoljubnost je tako odkritosrčna, kot je bila le pri Slovanih od nekdanj najti. Ti vrli Slovenci so za vse, kar ti nudijo, poplačani dovolj s tem, da se nekaj uric zabavajo s svojimi gosti, da se z njimi pogovarjajo o narodnih zadevah, da zapojejo milo in ubrano, kot je to le našem narodu dano, in da berejo svojim gostom zadovoljstvo in navdušenje z očij.

Ni lepšega prizora, kakor opazovati solnčni zahod v izbrani družbi iz visoko ležečega vinograda. Zdi se ti, kakor da se solnce samo obotavlja vzeti slovo od veselega ljudstva in krasnih pokrajin. Vedno večja in večja postaja njegova obla, žarki njegovi se odenejo v rdečkasto barvo, kakor v škrlatu žari vsa okolica in listje na trtah se giblje dobrotnemu solncu v prijazni odhodni pozdrav. V takem trenutku razume vsak, zakaj naši narodni nasprotniki napenjajo vse moči, da nam ugrabijo le kos tega raja. A topoli vrh goric šumljajo skrivnostno, da bodo čuvali slovenski

značaj te zemlje i v naprej in da se nakana sovražnikov ne posreči.

Prihava je posestvo s krasno lego nad Studenicami. Kot na dlani vidiš od tam pod seboj manj ali bolj oddaljene glavne kraje Spodnje Štajerske, kakor Slovensko Bistrico, Konjice, Ptuj, vsakega z mično, bogato okolico. Tudi Maribor te pozdravlja od severa, in na levo proti zapadu tirja slavno Pohorje tvojo pozornost. In baš zahajajoče solnce nas spomni na točko, kjer si Štajerc, Korošec in Kranjec podajajo roke, na Savinjske planine, ki bi jih skoraj smeli imenovati srce Slovenije.

Ravno te skale tam v daljavi, rekel je član družbe, po poklicu odvetnik, so nam porok, da se nam ni treba bati za našo bodočnost. Naš narodni značaj se je po bridkih izkušnjah v vojski očistil in okreplil in postal je trd, kot kamen naših planin. Vsi zlobni naklepi naših sovražnikov, vse nevihte in vsa morebitna preganjanja bodo naletela na nepremagljiv odpor. Glavna stvar je, da so ob najnovšem našem pokretu padle vse pokrajinske meje, da je stopilo v ozadje strankarstvo in da se je vse, kar narodno čuti, strnilo v eno bojno vrsto. Ta pa sega od Gospe Svete do Jadrana in ne bo se je porušilo nikdar.

Vrla gospodinja, ki ji je zibelka tekla na jugu Slovenije in ki je bila vzgojena v solnčni Gorici, kjer zorijo limone in oranže, je nato v krasnem altu zapela „Slovenka sem“.

Tri podobe iz naše skupne slovenske domovine so se mi odprle pred očmi: V duhu sem gledal morsk obal, žito našega življenja v bodočnosti, ob njej veselo pridno ljudstvo, katerega zemlja je bogata na vseh zakladih južnih pokrajin.

V daljavi pred menoj so me spominjale mo-

gočne planine na jedro našega naroda, ki mu je tekla zibelka deloma pod večnimi snežniki in ki je v večnem boju z naravo in sovražno gospodo obdeloval z znojnim čelom grudo svojih očetov in jo morda ravno zato vzljubil nad vse.

In krog mene nad vse divna slika smejočega se vselega življenja, slika petja in oduševljenosti, podoba ženske mičnosti v najlepšem sijaju. Tako zadovoljno, tako vedro naj bi živel ves naš rod!

Prihajal je mesec, kazale so se zvezde in pesem za pesmijo se je razlegala iz hriba v dolino. Živahnost mlade gospodinje, iz katere prs so vreli vedno lepši spevi, in ljubeznivost njene gova, ki si je ohranil, čeprav politični uradnik, zvesto slovensko srce, sta nas vse očarala. Odložili smo vse skrbi in se vdali s polno vnemo čutu sreče, ki se je pojavil v naših srcih. Tako ljubko, tako nedolžno in odkrito se zabava samo med zdravim, nepokvarjenim našim narodom, ki si zna na ta način raj ustvariti že na zemlji.

Vse to pa je le zato mogoče, je povzel besedo navzoči sodnik, obrnivši se proti gospodinji, ker imajo Slovenci najizbranejšo ženstvo na zemlji. Vi, gospa, ste nam vzor slovenske žene in predno se razidemo, naj posvetim iz tega krasnega kraja nekaj vrstic ravno njej, na katero zidamo vse upe in ki jo ljubimo nad vse. In govoril je:

Slovenska žena:

Poštena, čista in značajna, v vdanosti za dom, moža, v navdušenju za narod vztrajna, je skrbna mati in gospa. Kot angelj dobri domovine nam štiti rodne pokrajine.

Cesar je povabil na razgovor zastopnike strank, ki pridejo v poštev za sestavo večine, torej zastopnike nemških nacionalcev, krščanskih socialcev, Poljakov in Ukrajincev. Poljaki so Seidlerja odločno odklonili in tudi avdijsenca pri cesarju na tem ni nič spremenila. Govori se, da bo poverjena sestava prehodnega, strogo uradniškega ministrstva železniškemu ministru Bahansu. Imenuje se pa tudi novi notranji minister dr. pl. Geyer, ki je sledil šele pred kratkim vitez Toggenburgu in katerega vpliv smo Slovani takoj ob njegovem nastopu občutili — pri cenzuri, ki je postala naravnost smešna. Geyer je bil pač policijski ravnatelj in je imel s Seidlerjem, kakor minister za prehrano Paul, osebne zveze. Seidler je bil za svoje prijatelje, ki jih je spoznal svoj čas v kavarni pri taroku, dobra duša!

Cesar je povabil na razgovor tudi voditelja opozicije dr. Korošca. (Kaj poreče na to Girstmayr Francelj?) Uboga Ornigova deputacija! Za Jugoslovane in Čeha je položaj popolnoma jasen. Ostanemo lahko hladni in mirni, naj se zadeve razvijajo kakorkoli. Dokler bo vladal sedanji kurz, je izključeno, misliti sploh, da bi naši poslanci mogli opustiti najstrožje opozicionalno stališče. Nemci se bodo že še morali navaditi misli, da hoče poleg njih še kdo drug živeti!

Kühlmann o položaju.

Nemški državni tajnik Kühlmann je govoril v državnem zboru dne 24. junija. Njegov govor je bil zmeren in je iz njega zvenela pripravljenost za mir. Toda kdo bi še dal po izkušnjah v preteklosti kaj na govore državnikov. Za mir so pripravljeni, če se jim trenutni položaj ne zdi najbolj rožnat; če pa dosežejo armade kak večji uspeh na bojišču, pa zopet prekipevajo navdušenja za zmagovit mir. V srcu pa niti eden vseh teh diplomatov ni odkritosrčen!

Vojska.

Italijanska protiofenziva.

Italijanska protiofenziva se je začela 20. junija z vso silo. V boj so posegle že rezerve, ki jih je general Diaz združil pri Padovi v mane-

Njen spev je, kakor glas iz raja
ki trdne upe v nas budi,
da nova zora že prihaja,
oznanjevalke boljših dni,
in njena roka nam ljubeče
neguje cvetko tihe sreče.

Po njej pošiljala nebesa
so nam svoj večni blagoslov,
lepota njenega očesa
odseva žar in kras domov,
ki njena skrb nad njimi čuje
pred tujim vplivom jih varuje.

Iz zemlje naše rajsko-mile
zajema vedno novo moč,
kreposti njene so svetile
trpinom nam kot zvezde v noč.
Naj prapor naše vrle žene
navda s ponosom vse Slovence.

Ljubiti zna in zna trpeti
za dom, za svoje, za svoj rod,
ljubiti jej je i živeti,
v ljubezni hodi svojo pot.
Kot zlahtni cvet so njena lica,
in ona sama kot svetnica!

Ves narod naj se v kolo zbere,
da jo dostojno počasti,
v zanosu solze naj otere,
v njo svoje naj upre oči,
in videl bliže dan bo priti,
ko smel bo prost, svoboden biti.

Trčili smo navdušeni in se v prepričanju razšli, da doživimo uresničenje mogočne misli, ki polni sedaj srce vsakega zavednega Slovenca.

versko armado. Napada se udeležuje okoli 20 divizij, Italijani napadajo v gostih vrstah, ne glede na velike izgube. Ob Brenti se bojujejo francoske in angleške čete. Italijani so bili skoro povsod odbiti. Vendar so se naši vsled visoko narasle Piave umaknili z gore Montello in nekaterih drugih odsekov na desnem bregu Piave. Sovražnik umikanja ni opazil in ga torej ni motil. Vsled povodnji skoro ni mogoče vojaštvu pošiljati čez Piavo municijo in živež.

Italijani so izgubili 50.000 ujetnikov, njih izgube znašajo skupno 150.000 mož.

Protirevolucija na Ruskem.

Na Ruskem se pripravlja protirevolucija; češko-slovaška armada in bela garda, ki šteje menda 30.000 mož, je začela v Sibiriji boj zoper boljševike in je odrezala dovoz do Moskve. General Dutov se je združil s češkimi četami. Prebivalstvo gre povsod protirevolucionarjem na roko. Češke čete so baje dobile zvezo s četami Kaljedina, Kornilova, Logodova in Kargoza, ki so v raznih okrajih v evropski in sibirski Rusiji organizirali vstajo. Ponekod so bile razobešene stare ruske narodne zastave. Češko-slovaške čete so zavzele Samaro. „Vossische Ztg.“ poroča: Zadnja leta večkrat omenjeni ruski agitator Borcev dospe skoro v Ameriko, da dobi podporo Amerike za rusko revolucionarno demokracijo proti boljševikom. Borcevu je padeč boljševikov predpogoj za začetek vojne z Nemčijo.

Za deklaracijo.

Slovinci in Slovenke iz župnije **Železna Kapla** se zahvaljujemo Jugoslovanskemu klubu na Dunaju za trud in odločni nastop za pravice koroških Slovencev in se z navdušenjem pridružujemo njegovi deklaraciji, ki zahteva, da se združijo vsi Jugoslovani v Avstriji v samostojno državo pod vlado slavni Habsburžanov, našega ljubljenega cesarja Karla I. in njegovih naslednikov. (694 podpisov.)

Obirsko. Tudi mi pod visokim Obirjem nočemo zaostati za drugimi. Tudi mi hočemo biti prosti tujega jarma; tudi naši fantje in možje se hlabro borijo in prelivajo kri, zvesti in udani svojemu cesarju, in mnoge pokriva tuja zemlja.

Živel naš cesar Karel I.!

Živela naša dobra cesarica Zita!

Živeli naši poslanci in Jugoslavija!

(114 podpisov.)

Dnevne vesti.

Cerkvene vesti. Na mestno župnijo sv. Ilja v Celovcu je prezentiran gosp. Janez Pirker iz Brež, na župnijo Šmarjeta v Rožu g. župnik Jož. Kukačka in na župnijo St. Lipš pri Dobrlivasi g. Feliks Zulechner, kanonik v Gospa Sveti. — V pokoj stopijo g. Karel Hraba, župnik v Šmarjeti v Rožu, in Ferdinand Mayer, župnik v Nemškem Grebinju. Za provizorja je tam nastavljen g. Karel Fellner, župnik v Stallu, za provizorja v Sattendorfu g. Ferd. Huber, administrator v Šmohorju, za administratorja v Šmohorju pa g. Jožef Joisten, kaplan v Lipi nad Sachsenburgom. Župnija Trebnje je razpisana do 25. julija, 2 kanonikata v Brežah do 2. avgusta. Te dni se razpošilja cerkveni odredbenik, ki vsebuje odredbo, da se naj na praznik sv. Petra in Pavla s pridigo in molitvijo vtrdi avtoriteta papeževa in nedeljo navrh (30. junija) avtoriteta cesarjeva. Veleč. župnim uradom se naznanja to za slučaj, da bi cerkvenega odredbenika ne dobili pravočasno.

Narodno gledališče v Ljubljani. Čehi so letos ob navzočnosti mnogoštevilnih zastopnikov bratskih narodov na svoj način slavili 50 letni jubilej svojega „Narodnega divadla“, ki je njihov ponos in znak visoke češke kulture. V Ljubljani se je osnoval slovenski konzorcij, ki je prevzel nalogo, da oživi slovensko gledališče ter gledališko umetnost dvigne na najvišjo stopnjo dovršenosti. Konzorcij si je že zagotovil deželno gledališče. Da bo mogoče doseči visoki cilj, ki si ga je postavil konzorcij, treba krepke denarne podlage. Ljubljansko „Narodno gledališče“ je častna zadeva vsega naroda. Deleži po 100 K omogočajo, da se udeleže gledališkega konzorcija tudi naši najširši krogi. Hrvatje in Čehi so poslali za Narodno gledališče večje svote. Narod sebi!

Kako nizko so padli! „Freie Stimmen“ z dne 16. junija, št. 135, so v posebni dvestranski prilogi objavile „natančnejše“ poročilo o klavernem nemškem Volkstagu v Velikoven. Naše uredništvo dotične številke — ni prejelo! Ne bo težko uganiti, zakaj je ni dobilo! V poročilu samem pravijo, da je mariborski Francelj Girstmayr poročal v daljšem govoru o „svojih utisih (!) ob sprejemni Štajercev pri cesarju,“ ob koncu priloge

pa so „Fr. St.“ dodale še sledeči privesek: „Iz govora štajerskega poslanca Girstmayra-Maribor (Francelj Girstmayr nikdar ni bil poslanec! Op. ured.) naj se omeni še njegov pogovor s cesarjem ob sprejemu štajerskega odposlanstva: F. Girstmayr: „Veličanstvo! Vzrok, zavoljo katerega vse to doživljamo, je amnestija!“ Nato je potegnil F. Girstmayr podobo Koroščevo iz žepa ter rekel: „Veličanstvo, dovolite, da s to podobo Vaše Veličanstvo seznanim z veleizdajalcem. Veličanstvo, pomislite, kaj je ta mož proti svojim nahujskanim kmetom dejal na nekem zborovanju: Duhovni gospod se je namreč hvalil, gotovo po krivem, da hodi pri Vaši gospi soprogi nepriglašen ven in noter, kolikorkrat se mu poljubi.“ Ko je prišel govor na poslanca Verstovška, je opomnil cesar: „Tega ne poznam.“ Girstmayr je odvrnil: „Potem tudi ničesar ne izgubite! Ljubi gospod in cesar, tako ne gre naprej!“ Tako dobeseden prevod iz „Fr. Stimmen“. Ljudje, ki so take reči pripovedovali cesarju, je pustil Seidler k cesarju. Občudovanja vredna je potrpežljivost cesarja, da je poslušal take surove govorce štajerskih in koroških štajercijancev! Sramoto so menda sploh izgubili, sicer bi jih moralo biti sram v dno duše in bi take govore prikrivali!

Državno posojilo ali zakladnice. Tudi pri 8. vojnem posojilu je podpisovateljem dano na prosto, da si pridobe zakladnice, ki bodo kmalu zapadle, ali pa državno posojilo. Za kaj naj se odločijo? Če kdo združi z nakupom vojnega posojila čisto določen namen, da bo svojo glavnico ob določenem roku dobil zopet nazaj, potem bo podpisal zakladnice, če mu je na tem, da naloži glavnico za trajno, pa državno posojilo. Državno posojilo je cenejše. 1000 K nom. drž. posojila stane le 915 K 40 h, 1000 K zakladnic 950 K. Obresti so pri obeh po 55 K letno. Država po vojski svojim upnikom gotovo ne bo mogla nuditi takih ugodnosti kakor med vojsko. Kdor hoče tedaj te ugodnosti uživati čim dalje, bo podpisal državno posojilo. Kosi državnega posojila grede nižje, do 50 K, zakladnice se pa glase najmanj na 1000 K. Zato bo pri podpisovanju 8. vojnega posojila vsak dal prednost amort. 40 letnemu posojilu pred zakladnicami.

Jekleni zvonovi. Z ozirom na notico pod tem naslovom v št. 25. se nam piše: Želeti bi bilo da bi dotični gosp. župnik tudi objavil težo istega zvona, ki ga je dobil, ker je gotovo, da ima majhen zvon slab glas. Naj se vpraša Jeseničane, ki so imeli in imajo priložnost različne zvonove poslušati pri poskušnjah, pa bo dobil drug vtis. Kar jaz vem, jeseniška tovarna do danes ni delala nobene reklame z zvonovi, pa je vse eno dosti naročil in tudi več pismenih pohval o raznih zvonovih od 100 kg do 1500 kg. Tudi je lahko že v „Slovenec“ bral vsak, da tovarna sama vabi gospode, prej ko se zvon odpošlje, da se lahko zvon ogleda in poiskusi. Tovarna se trudi, da se, kar je mogoče, da dobrega napraviti iz jekla. Dobri in lepi zvonovi se začenjajo nekako od 200—300 kg dalje, tako da je za sedanji čas, kar imamo v tej grozni vojni nadomestil, še najboljše nadomestilo.

T. F.

Kotlje. Govori se, da se je nadučitelj Fleiß prostovoljno javil k vojakom. Tako je prav! To je pravi patriotizem!

Guštanj. Na več krajih so nabiti lepaki v slovenskem in nemškem jeziku s sledečo vsebino: „Našo koroško deželo hočejo razdejeti. Kdo? Veleizdajalci Jugoslovani.“ No, da, sedaj so se že naučili toliko slovensko, da znajo slovenske plakate tiskati. To je takorekoč še njih zadnji up, s katerim nas mislijo razdražiti. G. županu Času, katerega ime že pove, da se v njegovih žilah pretaka le slovenska kri, čestitamo, da je pustil kaj takšnega nabiti; kot Slovenec pač dobro ve, da bodo v Jugoslaviji boljši časi! — Dobro bi pa bilo, ako bi občina in tovarna tudi druge razglase pisala in nabijala v obeh deželnih jezikih, da bi delavci in občani razumeli. —

Kazaze. (Iz zemeljske v večno domovino) ste se preselili zopet dve duši iz naše župnije, ena mladeniška, vojaška na polju časti, druga utrjena, skrbna in za dvema sinovoma — vojakoma žalujoče matere doma. Padel je namreč vojak Franc Ilgo pd. Žnidarjev Franc v Humčah, star še le 21 let, v tirolskih planinah.

Njegov stric Fl. Ilgo je dobil tozadevno začetkom t. m. od poročnika Fr. Krenn, kot poveljnika dotične kompanije sledeče obvestilo: „Zalosten Vam naznanjam, da je naš tovariš Franc Ilgo v zveštem izpolnjevanju svoje dolžnosti dne 27. maja, ob 9. uri popoldne, postal žrtev laške granate. Bodite ponosni, da ste doprinesli žrtev na oltarju domovine. V nas živi dalje, mi ga bomo ohranili vselej v dobrem spominu.“ Še tisti dan, na katerega se je malo pozneje preselil v večnost, pa je pisal svojemu stricu naslednjo dopisnico: „Ljubi stric! Najprej Vas vse skupaj iz srca lepo pozdravim in ko Vam nadalje pišem, Vam naznanim, da sem še zdrav in tako tudi Vam vsem skupaj želim, da bi bili zdravi in Vam dam tudi vedeti, da sem zdaj pri 3. bataljonu, 7. kompaniji. Prosim, ali je Vam mogoče, da bi Tevžeju dali kaj s seboj, da bi mi prinesel. Je tudi pri isti kompaniji kakor jaz. Zdaj Vas pa še vse skupaj enkrat srčno lepo pozdravim in ostanem Vaš ljubi Franc Ilgo. Z Bogom!“ Franc! Ni Te več med svojimi, bivaš gor nad zvezdami! Zato mir Tvoji duši, počitek Tvojim zemeljskim ostankom in tolažbo Tvojim sorodnikom! Bodi Ti lahka tuja zemljica! Mi pa Te ne bomo ohranili samo v spominu, ampak bomo tudi molili za Te. N. v. m. p. — In vdrugič so zapeli zvonovi! In peli so tužno, žalostno, ker počilo je od skrbi prenapolnjeno srce materino. Žalostno, ker zapustilo je očeta-moža in sina dva. A peli so tudi veselo, ker duša materina je našla pri Bogu druga sina dva. In ti žalno-veseli glasovi zvonov oznanili so celi okolici grenko vest: Slamnikova mati na Metlovi je umrla. V sredo, dne 12. t. m., je zbolela, v ponedeljek nato je že zatisnila oči k spanju do sode dne in v četrtek, dne 20. rožnika, smo jo ob izredno veliki udeležbi ljudi od blizu in daleč položili že k počitku v hladno grudo. V slovo so ji pevci po sv. maši zapeli „Blagor mu, ki se spočije!“ In potem je škropilo nebo njen grob in njeno krsto in svetle solze so se utrinjale in svedočile dušno bol mnogoterih. In na kraju miru se je vzdignila nova gomila in bo stal nov križ, ki nam bo pričal: Tu počiva mati, ki je kot prva in doslej še zadnja v naši župniji že začetkom te svetovne vojne darovala domovini dva z vsem ognjem srca ljubljena sina. Zdaj v Gospodu počivajoča je bila zvesta žena, ljubca mati, skrbna gospodinja, miroljubna sosedka, in, kar je glavno, verna, pobožna hči sv. cerkve. Kot taka je živela, kot taka je previdena s sv. zakramenti tudi umrla. Svetila ji večna luč! Zaostale pa naj tolaži Bog in vera naša, ki nas uči, da se enkrat zopet vidimo! R. i. p.!

Gospod Janez Hutter, c. kr. profesor v Celovcu, je daroval Posredovalnici za goriške begunce v Ljubljani znesek 100 K v prid goriškim beguncem. Vrlemu in ljudomilemu darovalcu izreka Posredovalnica tem potom svojo najtoplejšo zahvalo in izreka željo, kakor je tudi izrekel darovalec: „Tem največjim revežem našim pomagaj Bog in kar največ dobrih ljudi.“

Vransko-Sv. Ursula. (Romanje.) Na Ciril-Metodovo, dne 5. julija zjutraj, bo odtod patriotično romarsko sveto opravilo na sv. Ursuli, kamor dospemo dne 4. julija čez Homec na sv. Ulriha in sv. Duha, skozi Suhodol na Plešivčnika. — O polnoči bomo žgali velikanski kres.

Guštanj. Gostilna pri g. Osetu na Tolstem vrhu, ki je bila zaradi vojske nekaj časa zaprta, je zopet odprta. — V dotični gostilni se je nabralo na obletnico deklaracije K 6276 za razne narodne namene.

Prevalje. Za spomin svojega umrlega ljubčega sina Maksa je daroval g. Wesiak 10 K za slovensko šolo v Mariboru. Bog plati!

Guštanj. Umrla jn na Tolstem vrhu Mar. Lasnik pd. Čebulova mati. Rajna je bila skrbna ter delavna gospodinja. V njeno hišo je zahajal tudi naš list „Mir“. Naj v miru počiva!

Tolstivrh. V ruskem ujetništvu je umrl posestnik Jakob Novak pd. Jakob. Od njega že niso dobili od leta 1915 nobenega poročila. Njegov tovariš, s katerim sta bila skupaj v bolnišnici v ujetništvu, poroča, da je rajni umrl že leta 1915. Naj mu bo lahka tuja zemlja! Tovariš je srčno pobegnil iz ujetništva.

Tolstivrh. Tudi v našo občino sta se vrnila dva junaka iz ruskega ujetništva in sicer Ivan Cevnik in Jožef Kavčič pd. Ronet iz Podklanca. Pravita, da sta se dalj časa vozila v ruski uniformi z ruskimi vojaki, ki ju niso spoznali. Saj znata tudi čisto po rusko govoriti. Upajmo, da se še drugi vsi srečno vrnejo domov.

Tolstivrh. Pridobil se je že 101 naročnik za slovensko časopisje. Največ naročnikov je za list „Mir“. Naše delo še ni dokončano, temveč agitirati moramo še vedno naprej! (Slava delavnim rodoljubom! Ured.)

Št. Jurij na Vinogradih. V petek, 14. t. m., se je hipoma raznesla tužna, strašna novica, da leži posestnik Jožef Dreier pd. Hajnž v Malem

Št. Vidu mrtev na cesti blizu veleposestva in gostilne Rajnek. Orožnik iz Št. Janža in ljudstvo, katerega se je hitro nabralo na licu mesta, so dognali, da se je Hajnž ubil. Na predvečer je bil rajni še ob 9. uri zvečer v gostilni pri Rajnekarju v družbi več kmetov. Ko so ti odšli domu, je Hajnž še ostal in je šel šele proti 10. uri, najbrž malo vinjen, sam po bližnjici, ki pelje od Rajnekarja čez precej strme in po kakih 6 m visoke skale v Mali Št. Vid. Nož in pipa sta ležala zgoraj na potu ob robu skale, a Hajnža so našli pod navpično skalo mrtvega na cesti. Rani na glavi sta pričali, da se je pri padcu raz skalo na cesto ubil. Nekateri so celo mnenja, da je bil po zločinski roki ubit. V nedeljo, ob 3. uri popoldne je bil Hajnž pokopan ob velikanski udeležbi ljudstva od blizu in daleč. Pred letom mu je umrla žena na griži v Celovcu in zapušča hčer in 4 sinove, ki so vsi vojaki in le 2 sta se mogla udeležiti pogreba. Bog mu bodi milostljiv in naj počiva v miru!

Sele. (Čudnega ptiča) je prignal vihar v nedeljo, 16. t. m., popoldne čez gore. Velik siv zrakoplov se je sukal nad našim gorskim krajem. Kmalu je začel vsled hudega viharja padati. Nato je padel v bližnji selski gozd. Vse je hotelo čudnega ptiča, ki je nepričakovano Sele obiskal, videti. Našli smo ga zapletenega v drevju. Zrakoplovca pa ni bilo nikjer. V gondoli so ležali razni zemljevidi, daljnogledi itd. Najbrž je bil opazovalni avstrijski zrakoplov (našli smo tudi avstrijske zastave), ki je v tem viharju ponesrečil. Orožniki so kmalu zvedeli o nenavadnem obisku. Prišli so na Sele, da odpeljejo čudnega ptiča v dolino, da se ga tudi radovedneži v dolini nagledajo.

Djekše. (Že zopet ogenj.) Dne 18. t. m. proti polnoči je na Djekšah v vasi strela udarila v Kramplovo hišo. Takoj je bila vsa v ognju. Skoraj čudež je, da so se vsi ljudje rešili. Bilo jih je 12. Zgorela je hiša in tudi skedenj ter oprava, obleka in živež. Za vso vas je bila velika nevarnost. Le, ker je začel dež liti in se je zlasti iz hidrantov neumorno škropilo, je bilo še mogoče obvarovati sosedna poslopja. Bila je to strašna noč za Djekše. Kramplova hiša je bila lesena. Tram v hiši je imel letnico 1608. Torej je bila hiša stara letos 310 let; za 37 let je bila starejša, kakor sedanja cerkev na Djekšah. Bila je Kramplova hiša prava zgodovinska znamenitost za Djekše. Koliko je bila videla žalostnih in veselih dogodkov, koliko radostnega smeha in bridkih solz. Letos smo imeli iz Kramplove hiše že tri pogrebe. Mnogokrat je bila v nevarnosti zaradi ognja. Pa njene očrnele stene so stale kakor skala ter dajale zavetje marsikakemu revežu. Sedaj pa je prazno pogorišče tam, kjer je stala znamenita Kramplova hiša. — Dne 22. t. m. tudi proti polnoči je začelo goret pri Brezniku tukaj v Vovberskih gorah. Zgorela je hiša in dobro založena kašča. Kako je ogenj nastal, se še ne ve. Pri Završniku, pri Vrhovniku in sedaj pri Brezniku, torej pri treh skoraj sosedih, je v petih tednih gorelo, vsakokrat na soboto proti polnoči. Skoraj bi človek mislil, da kdo nalašč zažiga.

V Dolini, znanem Marijinem svetišču, ki leži v prijaznem gozdiču, pol ure severno od postaje Grabštanj, se vrši v nedeljo, dne 7. julija, prvi veliki cerkveni shod in sicer s sledečim sporedom: Ob 6. uri tiha sv. maša, ob 7. uri sv. maša z blagoslovom in še ena tiha sv. maša. Ob 1/2 9. uri obhod z Najsvetejšim, slavnostna pridiga in slovesna sv. maša. Ob lepem vremenu se vrši vsa slovesnost pod milim nebom. Na predvečer je ob 8. uri sv. blagoslov z litanijami Matere božje. Več gospodov bo spovedovalo, tako v soboto zvečer kakor v nedeljo zjutraj. Ure so razumeti po starem času. Poskrbljeno bo tudi nekaj za telesno okrepitev. Verno slovensko ljudstvo napravi pri Mariji Dolinski mogočno ofenzivo proti znanjim in notranjim sovražnikom naše ožje in širše domovine!

Št. Rupert pri Velikovecu. (God sv. Alojzija) svojega drugega zaščitnika, je tukajšnja Marijina družba v nedeljo dne 23. rožnika prav slovesno in ob obilni udeležbi ljudstva obhajala. Pri dopoldanski božji službi so vse članice Marijine družbe in vsi otroci Marijinega vrtca pristopili k skupnemu svetemu obhajilu. Popoldne je najpoprej č. g. p. Juvenal iz Tinj imel v cerkvi slavnostni govor, v katerem je v navdušenih besedah sv. Alojzija proslavljal kot bliščec izgled Marijinega otroka. Sest deklet je bilo nato na novo sprejetih v Marijino družbo, ki šteje zdaj 53 rednih članic. Končno je v šolski telovadnici vršila se predstava prekrasne igre v štirih dejanjih „Človeški poklic“. Vkljub skrajno slabemu vremenu, deževalo je neprestano, se je vendar nabralo kakih 300 poslušalcev. Predstavljali so igro otroci Marijinega vrtca, ki so si svoje tako obsežne vloge zelo dobro naučili in jako iz-

vrstno izvršili, dasi so to otroci, ki so šele v tretjem šolskem letu. Igra nam živo predstavlja vso nečimernost človeškega življenja in je napravila na poslušalce mogočen utis. Članicam Marijine družbe za krasno petje in č. šolskim sestram za ves veliki trud preserčna hvala!

Koroški gospodar.

Prehrana.

Vlada si je meseca aprila izposodila od kmetov tistega žita, ki ga kmetje potrebujejo za poznejši čas in obljubila, da ga vrne tekom meseca junija. Vlada je upala, da dobi žito iz Ukrajine. Toda namesto žita za povračilo je izdala vlada poročilo, v katerem pravi: C. kr. urad za ljudsko prehrano je vsled težav pri dobavljanju ukrajinskega žita prisiljen zaenkrat ustaviti vse dovoze žita in moke. Žito, ki ga je na Koroškem in ki so ga bili oddali samooskrbovalci za julij in avgust 1918, je le še do **30. junija** 1918. Da pa ta čas, da ne bi bilo žita, kolikor mogoče pomaknemo naprej in da bomo shajali z žitnimi živili do trenutka, ko bo mogoče zopet misliti na dovoz, je bila deželna vlada prisiljena odrediti, da se bo od 22. junija 1918 dajala le polovica na krušno in močno karto izdajane množine moke in kruha. Nadalje pravi poročilo, da sta vlada in vojno-žitnoprometni zavod v Celovcu storila, kar sta mogla, da se ta težava v prehrani prejkomogoče odstrani in da računa na izkušeno požrtvovalnost in spoznanje koroškega prebivalstva, da bo to prehodni slabi prehranjevalni položaj resno in dostojno ter brez malosrčnosti preneslo.

Ta položaj res ni rožnat, pa tudi nemško-vladnega, absolutističnega gospodarstva ne opravičuje. Nemške stranke pravzaprav itak nimajo pravice, pritoževati se čez zavoženo gospodarstvo. Saj so vse nemške stranke izvzemši nemške socialne demokrate teh razmer sokrivi. Ali si mremo misliti, da bi naša poljedelska država tako omagala, ako bi bil državni zbor takoj v začetku vojne kontroliral vse vojnogospodarske zavode in centrale, ako bi bilo poslancem dano, da uvede skupno z vlado gospodarsko politiko; toda nemške stranke so vriskale vladi, ki ni hotela sklicati parlamenta. S silo so hotele nemške stranke ohraniti in razširiti gospodarstvo nad drugimi narodi.

In Nemci so v tem oziru neozdravljivi. Pod Seidlerjem so v trenutku, ko je aprovizacija popolnoma odrekla, zagnali zopet krik, da se morajo nemški „belangi“ (nemške zahteve po nemškem državnem jeziku itd.) izpolniti in ker to ne gre v državnem zboru, naj bi to storil dr. pl. Seidler z absolutističnim vladanjem. Še 16. junija so na dunajskem nemškem Volkstagu govorili za absolutistično vladanje. Posebno glasen je bil dunajski župan dr. Weisskirchner.

Ko pa je vlada naznanila, da bodo Dunajčanje dobivali le še polovično porcijo kruha in je postajala množica nevoljna, tedaj se je zganil kar hitro dr. Weisskirchner in je v občinskem svetu občutil potrebo, izpregovoriti par ostrih zoper Seidlerjev absolutizem. Povedal je pa tudi manj interesantne, zato pa tem žalostnejše reči: Zaloge v Romuniji so izčrpane, iz Ukrajine sedaj ni mogoče spraviti zalog v Avstrijo. Nemčija je po pogodbi prevzela dolžnost, da spravi iz Ukrajine v Avstrijo 15.000 vagonov žita. S tem bi bili izhajali. Iz neznanih vzrokov je pa Nemčija na dolgu še za dva tisoč vagonov moke.

Kljub temu, da vsakdo lahko vidi, kam vodi vladni absolutizem (vladanje brez drž. zbora) in so se krščanskosocialni absolutisti streznili, je med nemškonacionalnimi poslanci še vedno dovolj absolutistov. Ti absolutisti se zbirajo okoli poslanca dr. **Waldnerja** in radikalca **Teufelna**. Dr. Waldner ima seveda dovolj vzroka, navduševati se za absolutizem, ki prizanaša njegovemu hlevu, ne pa hlevom naših kmetov, ki se praznijo, praznijo.

Ovsena muha.

Na ovsu se je letos pokazala nova bolezen. Ovseno stebelce začne rumeneti. C. kr. postaja za varstvo rastlin na Dunaju je bolezen preiskala in dognala, da ovseno stebelce oškoduje ovsena muha.

Ovsene muhe so dvojne: večja in manjša. Prva je črna in ima kovinasto svetlo barvo. Te živali se trikrat na leto zaplodijo. Prvi plod odleti koncem aprila. Muha znese do 70 jajčec in sicer na spodnjo stran žitnega lista. Ličinka, ki prileze ven, se zarije med list in stebelce v srce rastline ter jo ukonča. Muha začne uničevati setev navadno ob robu njive ali pa si izvoli določno zaznamovan del žita. Drugi plod zleže jajčeca najraje v travo, napade pa tudi ječmenov klas in oves. Tretji plod je v avgustu, ki gre na

žito, ki se je samo na polju vsejalo in poganja, pa tudi na zgodaj vsejano ozimino. Te ličinke se tudi zapredujejo in zabubijo za zimo. Iz ličink pa pride ovsena muha.

Dr. Wahl priporoča zoper tega škodljivca sledeče sredstvo: Ta muha se nahaja povsod na travniških travah in gre morda na žito le, če se zelo razmnoži. Muha more občutno škodovati žitnemu stebelcu le, dokler je mehko. Skrbeti je torej treba, da vigredni in jesenski plod te muhe ne najde več mladega žita, na katerega bi znesla jajčeca.

Jesenska setev naj se tedaj kolikor mogoče pozno izvrši (ne pred 20. septembrom), pa se naj v rasti pospešuje s primernim gnojem; izkušnja uči, da tudi pozna setev ne pomaga vedno. Jarca se mora pa kolikor mogoče zgodaj vsejati, kar je zlasti važno. Predno pride ovsena muha, so rastline že precej krepke.

V jeseni uničena ozimina se mora v jeseni ali vsaj pred aprilom 10 do 20 cm globoko podorati, da muhe ne morejo izlezti. Če so ovsene muhe veliko oškodovale, se ne priporoča nato na sosednem polju sejati jarce, posebno ovsa ne.

Naši vojaki.

S tirolskih hribov 2. 6. 1918.

Mi slovenski fantje topničarji se zopet enkrat oglasimo od gorskega topničarskega polka št. 2, bat. 8 in pošiljamo mnogo iskrenih in srčnih pozdravov vsem čitateljem in prijateljem „Mira“ posebno pa vsem podkrnoškim dekletom iz visokih, skalnatih in sneženih tirolskih hribov! Lipnik Martin iz Podkrnosa pri Celovcu; Jožef Schrott iz Radiš; Jakob Dreier iz Čarč pri Velikovicu; Leutschacher Šimen iz Borovelj; Anton Drganc, Jan. Kambič iz Semiča, Kranjsko; Jož. Papež, Murenc Fr., Jernej Plevanič, Pečarič Matija in Franc Jagodič iz Kranjskega.

Na bojišču 14. 6. 1918.

Pozdravljam Vas in tudi tebe, dragi „Mir“. Kdaj me boš zopet obiskal? Zopet smo se približali ital. fronti, kjer je prav gorko. Dobro, da smo bolj na visokih planinah, da bolj sapa vleče. S pozdravom W. A.

Vojaška pisma.

Laško bojišče.

Dragi „Mirovi“ bralci, posebno tovariši vojaki! Vem, da ni bil vsak tako srečen, da bi bil na dopustu v veselem, krasnem, razcvetenem mesecu maju, kakor sem bil jaz. Gotovo pa tudi ni vsak tako nesrečen, da bi moral tako težko slovo vzeti iz ljubega domačega kraja, od znancev in prijateljev, kakor jaz. Vojaki pač vejo in znajo, da v celi vojni ni hujšega trpljenja kakor slovo od doma, ko ti podajajo tovariši roke, ko objame žena svojega moža, ko poljubujejo otroci svoje očete ali ko kropi mati svojega sina! Kako hudo je reči: z Bogom, moji dragi! Pač sleherno oko se solzi in vsako srce krvavi. Pač ko zlato lepi so bili dnevi dopusta. Svojim znancem v tolažbo moram povedati, kako da se doma godi! Kmetstvo ljudstvo pridno dela, moli in joka. Če tudi manjka močnih delavnih moči, pa naša polja so prav skrbna obdelana, vsak hrib, vsaka reber če je še tako strma. Vsa čast našim starčkom, materam, ženam in otrokom za njih veliki trud in delo. Biser slovenske zemlje pa so in ostanejo naša pridna slovenska kmetstva dekleta, ki orjejo, sejejo, kosijo, žanjejo in opravljajo vsa možka dela in preživljajo sebe, domače, mestjane, nas in državo in zraven tolažijo žalostne starše. Rekel sem, da ljudstvo tudi moli in res! Mogoče ne povsodi, pač pa pri nas na Djekšah so od prvega dne vojne vsak večer litanije z blagoslovom za srečen izid vojne, za ljubi mir, za našega vladarja in za nas vojake. Vselej v večernem hladu se zberejo ljudje v cerkvi, utrjeni ljudje; posebno ganljivo je slišati nedolžne otroke, ki tako pobožno iz dna svojih src molijo z g. župnikom na glas za naše avstrijske vojake. V oddaljenih hišah pa molijo skupno po večerji. Ob nedeljah po pridigi pa g. župnik molijo in imenujejo dolgo vrsto imen padlih vojakov iz dješke fare in okolice. Pa tudi trpijo naši ljudje!

Navedel bom samo en slučaj. Tam, kjer se pravi v Hudem kraju, živi neka vdova, ki je več let pred vojno imela bolnega moža in dva sina pri vojaki, katerih niso oprostili; pogorela ji je tudi hiša, umrl ji je mož. Ko je izbruhnila vojna, ji je umrl oče, en sin in drugi je pogrešan od začetka vojne in tretji je skoraj že sedem let vedno pri vojaki. Leta 1915 so ji vzeli lepega dobrega konja; ker vsled bolehnosti ni mogla iti zraven, so ji dali zanj 450 K, ko so drugi dobili za slabše konje po 2000 K. Jokala in letala je od občinskega sluga do najvišje osebnosti v tistem glavarstvu, pa konj je bil preč in denarjev

nič več, kakor reci in beri štiristo in petdeset kron; kdo se bo potem čudil, da je ljudstvo nevoljno. Kakor vsem kmetom, tako so tudi tej vdovi izpraznili hlev in žitnico, in ker ni mogla dovolj in pravočasno oddati žita, je morala plačati zelo visoko denarno kazen; z ledenih, zasneženih hribov po zimi brez konja vendar ni mogoče voziti!

Vse drugo pa je po starem in prav po koroško! V mestih je veliko ljudi brez jela in dela, velika graščinska polja pa ležijo mrtva, vojaščine oproščeni gozdarji pasejo zajce, ki imajo pa vendar še več prostosti, kakor pridno slovensko kmetstvo ljudstvo.

Pri kmetih eden komisar drugemu odpira vrata in v celih vrstah prihajajo berači iz bližnjih nemških mest in iz nemških krajev. Vse toži čez hude čase, pa še bujših se je bati, ko pri kmetu ne bo več kaj za rekvirirati, oderuhi ne bodo mogli bogateti in tatovi nič krasti.

Vsem Mirovim bralcem iskrene pozdrave Jurij Gözellt, k. u. k. 10. I. D. Feldpost

Že trav'ca pada — na zelenih travnikih...

Stari spomini. Pošilja Anton Stražar.

Lepi cvetoči mesec majnik je minul; prišel je rožnik, ki smo se ga svojčas kmečki fantje najbolj veselili. Sredi tega mesca, takole po sv. Vidu, smo že vriskali in peli, ko smo šli s kosami na zelene travnike. Še predno je vzšlo zlato sonce, so bila že rosna naša čela. Saj smo odšli že na delo ob treh, najkasneje ob četrti uri. Ko smo se zbirali, smo zapeli znano:

Fantje vstanite!
Sem slišal tri bit,
rožičke nalite
pa gremo kosit!

Tudi pri nas imamo travnik v sosednji gradiški vasi, v takoimenovanih „gradiških lokah“. Oče so že zvečer pripravili in sklepali kose, zgodaj v jutro pa sva odšla na delo.

Še predno sva prišla na travnik, so bili že tam Gradišani; seveda tudi moji vrstniki, ki so ukajoč in pevajoč rezali travico. Tudi letos je prišel že čas košnje; jaz in moja tovarša Klopčič in Burger se spominjamo na iste čase in se pomenkujemo — kdaj jo bomo zopet rezali trav'co.

* * *

Ko sem bil še na vojni pošti št. ..., sem dobil z doma prošnjo; šel sem z njo takoj na raport, ali ker še ni bilo prvih „urlavbarjev“ nazaj, nisem dosegel nič. Popoldne 4. 6. pa so me poslali v tehnični kurz na voj. pošt. št. ... Znova sem poskušal svojo srečo. Pa ko bi ne bil stanovitven v prošnji, bi ne dosegel nič, no v tretje se mi je pa hvala Bogu posrečilo.

Z nočjo vred 15. 6. sem se poslovil od tovarišev in odpeljal na dvatedenski dopust. Ob 1/4 na 9 sem se odpeljal: prvo z električno železnico iz Lane do Burgstala. Nato čez Bolcan, Franzensfeste, Beljak in ob 11. uri zvečer 16. pa sem izstopil v Ljubljani.

Nisem se pač nadejal, da bom v letošnji košnji doma, temveč, da mi bode ta veseli čas potekel v Tirolah. Znova torej kosim v domačem kraju, pa vseeno nisem tako vesel, kakor sem bil nekdanje dni...

Moje oko se zaman ozira po mnogih mojih nekdanjih tovariših...

Kosci so zdaj zvečina sami osiveli očetje in naše pridne dekleta, vsi kot jaz si že želimo, da bi došel toliko zaželjeni mir, da bi se nam fantom ne bilo treba več potikati križem sveta, temveč, da bi ostali doma, kjer je najboljši in ni treba tako gladovati in pasti uši.

Zdravilstvo.

Jetiki — boj! Opis ljudske bolezni in obrambe. Dr. Anton Breclj. Izdala in založila „Nova založba“ v Ljubljani. Cena 2 K.

O ljudskem zdravju. Poglavlja iz socialne medicine. Ljubljana 1918. Založila „Tiskovna zadruga“ v Ljubljani (Sodna ulica št. 6). Cena 3 K 60 h, s poštnino 4 K.

Dve novi knjigi iz medicinske stroke, ki ju mora vsak z največjim veseljem pozdraviti. Saj je bila v naši književnosti morda ravno medicinska stroka najbolj zanemarjena. Morda je tudi to vzrok, da je umrljivost pri Slovencih tako velika! Pojmi o ljudskem zdravju so med našim ljudstvom včasih še predpotopni. Premnogi se še ne zavedajo, da so svež zrak, snaga in solnce predpogoj za ohranitev zdravja. Premnogi pričakujejo čudežev od samih zdravil in ne vedo, da je naravno življenje najboljše sredstvo zoper bolezen.

Knjižica „Jetiki — boj“ zasluži, da se kar najbolj razširi.

Pisana je poljudno in bo vzbudila med ljudstvom, kjer sedaj ta moderna kuga tako hudo razsaja, veliko zanimanja. Tabele, ki so knjižici pridejane, bodo tistim, ki se zdravstveno stanje ljudstva proučujejo, posebno dobro došle. Knjižica „O ljudskem zdravju“ je namenjena krogom, ki jim je izročen blagor naroda. Prebrati bi jo moral vsak slovenski inteligent, predvsem sociologi in duhovniki. Obsega poglavja: Uvod, plodovitost, umrljivost, naravni prirastek, padanje števila porodov, vpliv spolnih bolezni na plodovitost, umrljivost dojenčev, vplivi svetovne vojske, socialno-zdravstvene naloge. Pisatelj dokazuje nov, to je manj znan vzrok za nazadovanje koroških Slovencev. Na Koroškem se rodi v slov. velikovškem okraju sorazmerno manj otrok nego v celi deželi. To dejstvo bo treba natančneje preiskati in najti globlje vzroke. Statistika kaže, da je na Koroškem nad polovico nezakonskih otrok. Tudi umrljivost je med Slovenci velika.

Na tisoč ljudi znaša umrljivost v celi Avstriji 22,3 ‰. Umrljivost na Slovenskem je velika. V velikovškem okraju je umrljivost 21,9 ‰, v celovški okolici 20,9 ‰, v šmohorskem okraju 18,7 ‰; sploh je šmohorski okraj zelo zdrav. Naravni prirastek ljudstva znaša tam 11,5 ‰, v velikovškem okraju pa samo 6,5 ‰. Umrljivost na Koroškem sploh znaša 22,7 ‰, na Kranjskem 23,7 ‰, na Štajerskem 22,1 ‰.

Knjižica je resno delo, ki glasno opominja naš narod, da je v nevarnosti za obstoj. Vzemi in beri in študiraj!

Za kratek čas.

Zlobno. Mlad pesnik: „Danes sem poslal nekaj svojih pesmi na pet uredništev. Sedaj sem res radoveden — Prijatelj ga prekine: — katero uredništvo ti bo tvoje pesmi najprej vrnilo.“

Dobra žena. A: „Moja žena je strašno radovedna.“ — B: „Moja pa ne; me na pr. še nikdar ni vprašala, odkod jemljem denar za njene obleke, ki jih venomer naročuje!“

Resnica. „Konj, ki ste mi ga prodali, grize in noče vleči. Pa ste se rekli, da ga za dvakratno ceno ne bom prodal, če ga dobim.“ — „Seveda, saj ga tudi ne boste prodali.“

Lepa iznajdba. „Čuditi se moramo, česa vse dandanes še niso izumili: Brzjav brez žice, voznja brez konja, smodnik brez dima...“ — „Zdaj manjka samo še nekaj!“ — „To bi bilo?“ — „Dota in bala brez žene.“

Junak. „Kaj pa je Savo Savič tako potr?“ — „Spisal je knjigo proti ženski volivni pravici. Založnik mu je poslal nagrado, in mož ne ve, kako naj svoji ženi dopove, zakaj da je dobil denar.“

Previdno. Joža k Tonetu, ki ima obvezano glavo: „Kakšen si pa danes? Pa se niste menda kje dali?“ — Tone: „Nič hudega! Včeraj sem vendar enkrat poizkusil povedati svoji ženi, kaj da o njej mislim!“

Iz šole. Učitelj: „Velevnik od glagola nesti je „nesi“, od jahati „jahaj“. Jurče, povej mi, kako se glasi v velevniku stavek: Vol vleče?“ Jurče: „Hi!“

Iz izkušnje. „Kako sodite, gospod doktor, ali ima mož pravico, odpirati pisma, ki jih dobiva njegova žena?“ — „Pravico? Morda, težko pa, da ima za to potrebna — poguma!“

Šaljiva uganka. Pravijo, da ženske ne morejo obdržati nobene skrivnosti záse. Eno skrivnost pa vendar skušajo vsemu svetu prikriti. Katero?

Darovi.

Št. Tomaž. Za zidanje vojaško-spominske cerkve v Celovcu in za pozidanje Sv. Višarj so darovali sledeči: č. g. župnik Brabenc 20 K, Waldhauser Marija 60 K, Kus Uršula 10 K, Daniel Marija 2 K, Waschnig Julija 10 K, Raupl Urš. 5 K, Ruditz Pavlina 20 K, Straus Urš. 2 K, Lueger Magdalena 20 K, Knapič Neža 2 K, Sotor Marija 10 K, Halegger Ed. 5 K, Schneider Ana 2 K, Karpf Mar. 2 K, Mundschtz Terez. 5 K, Račnik Brigita 2 K, Zechner Pavlina 5 K, Jandl Ana 1 K, Kramer Neža 40 K, Traun Mar. 4 K, Wornig Val. 4 K, Klampferer Ana 5 K, Baner Val. 3 K, Hudelist Marija, mati, 60 K, Hudelist Marija 60 K, Habich Val. 10 K, Taupe Jož 10 K, Taupe Ana 3 K, Floriančič 1 K, Bauer Lucija 20 K, Kucher Mar. 20 K, Tauschitz Mar. 10 K, Zechner Marj. 6 K, Kulle Vinc. 2 K, Velik Lucija 10 K, Kau Mar. 2 K, Janež Marija 2 K, Strauss Kat. 2 K, Janež Marija 4 K, Perkonig Ana 10 K, Golob Julijana 2 K, Kulterer Apolonija 2 K, Tauschitz Jos. 20 K, Wolbank Karolina 2 K, Pogačnik Apolonija 1 K, Kramer Stefan 30 K, Roseger Marija 12 K, Martinc Katarina 6 K, Nussbaumer Katarina 20 K, Ahac Ana 4 K, Achatz Marija 40 K, Kramer Ana 14 K, Oblak Uršula 8 K, Eberndorfer Marija 10 K, Hobel Urban 5 K, Fric šivilja 3 K, Kramer Jožef 40 K, Jandl Kristina 4 K, Pipan Guštav 40 K, Korkarnig Ferd. 20 K, Kos Marija 6 K, Sturm Fr. pd. Toman 300 K, Sturm Marija pd. Tomanca 200 K, Kulterer Uršula 20 K, Straus Uršula, mati, 10 K, Frank Neža 8 K. — Skupaj 1298 K, Vsem naj povrne Bog in Marija!

Hodiše. Za spominsko cerkev so darovali: Pavel Holzer 5 K, Marija Pavlič 10 K, Terezija Sabotnik 30 K, cerkveno darovanje dne 31. 3. 38 K, Katarina Janše 3 K, Jožef Kulnig 10 K, Marija Košic 3 K, trgovec Waschner 30 K, Katarina Markl 10 K, Rupert Sabotnik 5 K, Lucija Kulnig 1 K, Barbara Preseker 2 K, Ana Dovjak 2 K, Uršula Sima 2 K, Matej Kompoš 10 K, Pavel Kulnig 10 K, Amalija Goričnik 3 K, Franc Strauß 10 K, Cvandrovi 15 K, Marija Paulič 20 K, Jurij Aichholzer 10 K, Urš. Sofneger 20 K, Katarina Kus 2 K, Terezija Oraš 10 K, Ana Setz 40 K, Magdalena Premur 4 K, Marija Srot 20 K, neimenovan 3 K, Petricovi 20 K, Franc Aichholzer 10 K, Uršula Aleš 3 K, Ana Ogris 10 K, Sebastijan Ropper 10 K, Marija in Ana Schelander 5 K, Marija Roll 3 K, Martin Berger 5 K, Ivana Schawarz 5 K, Marija Schelander 3 K, Uršula Kramar 8 K, Juri Strauß, župan, 20 K, Jožef Schawarz 4 K, Ana Schawarz 5 K, Helena Mikše 5 K, Jozefa Paulič 5 K, iz cerkvenega nabiralnika 30 K, Kanovčarjevi 10 K, Jožef Tribnik 5 K, Ljudmila Kauffč 4 K, Anton Rupretič 3 K, Marija Schelander 6 K, Matija Waste 10 K, cerkveno darovanje dne 9. 5. 23 K, Ana Weiß 4 K, 11. roža sester 15 K, Simon Kues 10 K, Anton Habich 10 K, Peter Schöttl 5 K, Marija Schawarz 2 K, Fani Schöttl 5 K, Marija Kompajn 5 K, Katarina Strauß 5 K, Ana Adlasnik 10 K, iz cerkvenega nabiralnika 5 K, Tomaž Robas 25 K, Marija Kues 10 K, dr. Valentin Mörtl 9 K; skupaj 660 K.

Lastnik in izdajatelj: **Gregor Einspieler**, prošt v Tinjah.

Odgovorni urednik: **Otmár Mihálek**.

Tiskarna Družbe sv. Mohorja v Celovcu. Telefon 179.

Prežalostnim srcem javljamo tužno vest, da je Vsemogočni poklical k sebi našega srčno ljubljenega in dobrega brata, oziroma svaka in strica, gospoda

Franja Schöffa

uradnika v upravi „Slovenca“ v Ljubljani, sedaj topničarja,

ki je podlegel danes v 26. letu svoje starosti vsled ran, dobljenih od granate. Predragega pokojnika priporočamo v molitev in blag spomin.

Ljubljana — Tolsti vrh,
dne 24. junija 1918.

Ludovik Schöff
brat.

Ivanka, Tinka, Tončka Schöff
sestre.

Cilka Schöff roj. Rotar
svakinja.

Ludovik, Lojzek, Danica,
Franci, Milenka
nečaki in nečakinji.

V zalogi Družbe sv. Mohorja v Celovcu

je nanovo izšla knjiga:

Izbrani spisi dr. Jožefa Vošnjaka
I. zvezek:

Troje angelskih češčenj.

Povest.

Cena: Mehko vez. 88 h, za družnike 66 h,
po pošti franko 14 h več.

Ne spati in ne delati ne morejo mnogi, ker trpe bolečine, ki ne puste živcev v miru. Ako izvirajo te bolečine od prehlajenja, prepiha, starih poškodb ali drugih povzročevalcev bolečin, se dajo lahko odstraniti skoro vedno z Fellerjevim bolečine lajšajočim rastlinskim esenčnim fluidom z znamko „Elsa-fluid“. „Elsa-fluid“ učinkuje jako olajšujoče, prinaša mirno spanje, pomirja živce, ter nas stori zopet zmožne za delo in mirno mišljenje. 12 steklenic tega dobrega domačega zdravila pošlje na vse kraje franko za samo 14 K 32 h lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elsatrg 67 (Hrvatska). Obenem se lahko naroče Fellerjevo želodec krepčujoče la- godno odvajajoče rabarbarske kroglice z znamko „Elsa-kroglice“ 6 skatljic franko za 7 K 37 h. To najprijetnejše odvajalno sredstvo je nedražeeega in neškodljivega učinka, ter zasluži prednost pred drastično učinkujočimi sredstvi, ki le črevesa dražijo in slabé želodec. Ne dovolj razviti otroci, ki so zlezasti, slabokrvne deklice, slabotne osebe uporabljajo z dobrim uspehom pristno Dorschovo ribje olje, dobrega okusa. Tudi za Fellerjevo pomado za varovanje kože proti solnčnim pegam po 4 K 50 h (jača vrsta) in za Fellerjevo Tannochina-pomado „Elsa“ po 4 K 50 h (jača vrsta) smo dobili že ponovna priznanja. (sb)

Listnica upravnštva.

Vse cenjene naročnike prosimo, naj nam pri prese- litvah ali premestitvah naznanijo poleg novega naslova tudi stari naslov ter številko, ki je tiskana v zgornjem kotu naslovne pasice (nad imenom). To je zaradi tega važno, da ne bi pošiljali lista pomotoma na dva kraja, na nov in na star naslov.

Pridobivajte „Miru“ novih naročnikov!

Ruharica pošteno dekle, ki je večša tudi gospodinjstva, želi dobiti novo službo, najraje v kakem župnišču. Naslov pove uredništvo.

Mala hiša (kajža)

se kupi v kakem večjem kraju, brez ali tudi z nekaj polja in vrtom. Ponudbe z opisom in ceno na upravnštvo lista „Mir“ v Celovcu pod „Hiša“. Znamka za odgovor.

Kot dekli za poljska dela

se sprejmeta takoj dve poštene dekleti v župnišču. Plača dobra, služba lahko trajna. — Več pove upravnštvo „Mira“, Celovec, Vetrinjsko obmestje.

Vojni invalid

prosi za službo na kmečkem posestvu, če mogoče za pristava (mar).

Ivan Brodnik, Celovec, Lidmanskysgasse 39.

Barve!

in lila v zavitkih po 60 vin, v trgovini

pri „Zvoncu“ Celje **Karl Loibner**

Vsak si lahko sam pobarva obleko in platno ter prebarva staro obleko!

Za eno žensko obleko je treba najmanj 7 zavitev barve

„ „ „ bluzo „ „ „ 3 zavitke barve

Za en predpasnik „ „ „ 2 zavitka „

Izvršujejo se tudi poštna naročila. — Vsakemu naročilu se priloži slovensko navodilo.

Vabilo

občni zbor

Hranilnice in posojilnice v Borovljah

ki se vrši

v nedeljo, dne 7. julija 1918

ob 11. uri dopoldne

v Borovljah v hiši št. 50.

Spored:

1. Odobrenje računskega zaključka za 1917.
2. Revizijsko poročilo.
3. Slučajnosti.

K obilni udeležbi vabi

odbor.

Častna izjava.

Podpisani **Jakob Blatnik**, posestnik v Psinjivasi, obžalujem, da sem gosp. **Jožefa Kvančnika** p. d. **Matevžiča** dne 31. majnika na javni cesti razžalil in prekličem žaljive besede; jaz plačam vse stroške in se zahvaljujem gospodu Kvančniku, da je na mojo prošnjo od tožbe odstopil.

Jakob Blatnik m. p.

Kupim dobro ohranjene

citire

potom pismenih ponudb z navedbo cene. Naslov pove upravnštvo lista „Mir“. (Znamka za odgovor.)

Umetni gnoj

kajnit, 100 kg po K 10.30, in dva stara močna voza ima na prodaj **Franco Kraut** v Pliberku, Koroško.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

sprejema kot oficijelno [subskripcijsko] mesto prijave na

osmo avstrijsko vojno posojilo

po originalnih pogojih:

- I. davka prosto 5 1/2% amortizacijsko državno posojilo . . . . . po K 91.54;
II. davka proste 5 1/2% odpovedljive državne zakladnice . . . . . „ „ 95.50.

Tiskovine za prijavo in pojasnila strankam so brezplačno na razpolago.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu.

Delniška glavica: K 10.000.000.

Rezervni zaklad: K 1.500.000.

Prodaja srečke razredne loterije.

Kolodvorska ulica št. 27.

Centrala v Ljubljani.

Podružnice: Celje, Gorica, Sarajevo, Split, Trst.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun. Nakup in prodaja vrednostnih papirjev vseh vrst.

Srečke na obroke, promese k vsem žrebanjem.

Mlinar

se sprejme na kmetijski mutni mlin. Naslov pove upravištvo lista „Mir“ v Celovcu, Vetrinjsko obmestje 26.

Paramente

kakor mašna oblačila, pluviala, vela, plaščke za ministrante, cerkveno perilo, birete, kolarje, šmizete, kelihe, ciborije, monštrance, zvončke itd., križe, sohe v bogati izbiri po nizkih cenah ima v zalogi oddelek za paramente Jožefovega društva v Celovcu.

Vabilo

na

občni zbor

Hranilnice in posojilnice v Tinjah s sedežem v Slov. Šmihelu.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva za l. 1917.
2. Čitanje zapisnika 1916 in odobrenje.
3. Odobrenje računskega zaključka 1917.
4. Volitev načelstva in rač. pregledovalcev.
5. Slučajnosti.

Občni zbor se vrši v hranilničnih prostorih dne 29. junija 1918, ob 1/2 4. uri. V slučaju, da bi ob določeni uri ne bilo zadostno število članov, se vrši ob 4. uri ob vsaki udeležbi drug občni zbor, ki sklepa brezpogojno.

Odbor.

Zvonarna in livarna kovin

Ernest Szabó

Gradec, Griesplatz št. 10

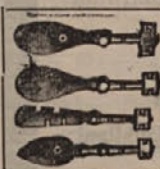
prosi velečastito duhovščino, da njegovo tvrdko po vojni pri nabavi zvonov in celega zvonjenja vsake velikosti in vglasitve ohrani v blagohotnem spominu.

100 litrov zdrave domače pijače

osvežujoče, dobre in žejo gaseče si lahko vsak sam priredi z malimi stroški. V zalogi so snovi za: ananas, jabolčnik, grenadine, malinovec, poprova meta, muškatelec, pomerančnik, dišeča perla, višnjevce. Skaziti se ne more. Ta domača pijača se lahko pije poleti hladna, pozimi tudi vroča namesto ruma ali žganja. Snovi z natančnim navodilom stanejo 12 K po povzetju. Dišeča perla stane 20 K.

JAN. GROLICH, drožerija pri angelu, Brno 638, Morava.

Demanti za rezanje stekla.

Demantov za rezanje stekla morem sedaj le št. 5 po K 22.— in spaldecmanov po K 28.— oddajati, ker je privoz demantov prekinjen in se dobi surovina le prav težko in po prav visokih cenah.

Povzeta poštnina stane 90 h. Za rečno in solidno blago jamči

Jan. Grolich, drožerija pri angelu, BRNO 638, Morava.

500 kron v zlatu

če ne odstrani kroma Grolich z zraven spadajočim milnim praškom vse solnčne pege, maroge, solnčne opekline, ogrce, obrazno rdečico itd. in ne ohrani kože mladostno svežo in nežno. Cena K 6.65 s poštnino vred. 3 porcije stanejo K 17.—, 6 porcij K 35.—. Vse brez kakih nadaljnjih stroškov. — Naslov za naročila: drožerija pri angelu, Brno 638, Morava.

Jan. Grolich, drožerija pri angelu, BRNO 638, Morava.

Framydol

je sredstvo za pomlajenje las, ki rdeče, sive in sive lase in brade za trajno temno pobarva. 1 steklenica s poštnino vred K 3.25.

Rydyol je rožnata pordeči blede lica. Učinek je čudovit. 1 steklenica s poštnino vred K 2.45. — Povzete 45 h več. — Naslov za naročila: drožerija pri angelu, Brno 638, Morava.

JAN. GROLICH, drožerija pri angelu, Brno 638, Morava.

Podaljšaj svoje življenje!

Svoje življenje je mogoče podaljšati, zabraniti bolezni, bolane ozdraviti, slabotne krepiti, omahujoče utrditi in nesrečne razveseliti!

Kaj je za vsako boleznijo?

Oslablost živčne moči, žalost, izguha ljubih prijateljev ali svojcev, razočaranje, strah pred boleznijo, napačen način življenja in mnogo drugih vzrokov.

Veselo srce

je najboljši zdravnik! Je pot, da postaneš vesel, da se Tvoja nprav poživi, da zadobiš novo upanje, in ta pot se ti pokaže v spisu, ki ga dobi vsak, ki piše ponj, takoj in

čisto zastoj!

V tej drobni knjižici se razlaga, kako se v kratkem da brez motenja v poklicu nadomestiti moč živcev in mišic, kako je mogoče izboljšati in odstraniti utrujenost, slabo razpoloženje, raztresenost, oslabeledost spomina, nevoljo do dela in razne brezštevne druge prikazni bolezni. Zahtevajte to pisanje, prineslo Vam bo upapolne ure.

Naslov: Ernst Orsech, Berlin S. W., Markgrafenstraße 63, odd. 477.

Do K 5000.— brez zdravniške preiskave.

C. kr. avstr. sklad za vojaške vdove in sirote

Celovec, Paulitschgasse št. 15.

Vojnoposojilno zavarovanje.

Za nabavo K 1000.— VIII. državnega posojila se plača:

za zavarovalno dobo	na leto	za pol leta	četrtletno	mesečno
12 let	K 63.—	K 32.10	K 16.30	K 5.55
15 "	" 48.—	" 24.40	" 12.40	" 4.25
20 "	" 35.—	" 17.85	" 9.10	" 3.10

V slučaju smrti se zaostalim polno vojno posojilo takoj izplača.

Nezapadljivost hranilnih vlog, odkup ali zastava police od prvega začetka! Kdor n. pr. opusti 12letno zavarovanje za K 1000.— po enem letu ali je zastavi za posojilo, dobi, neglede na morebitno kurzno diferenco, v gotovini nazaj izplačanih K 59.46, čeravno je bil eno celo leto za slučaj smrti zavarovan.

Zavarovanje se sklepa na podlagi dogovorov s c. kr. avstrijskim skladom za vojaške vdove in sirote po c. kr. priv. zavarovalni družbi za življenje „Avstrijski Feniks“ na Dunaju.

Pojasnila daje in zavarovanja sprejema tudi še sedaj zavarovalni oddelek za **Koroško**

C. kr. avstr. sklada za vojaške vdove in sirote

Celovec, Paulitschgasse št. 15.

Najcenejše premije. Vse odvisne obresti za zavarovance.

Zahtevajte naše prospekte!

Dopisnica zadostuje.

Zahtevajte tudi naše prospekte za otroško vojnoposojilno zavarovanje.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

Pavličeva ulica št. 7.

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

Pavličeva ulica št. 7.